

[Korsgaard.]

ligt? Ja, for mig kan der ikke være Tvivl om, at det i ganske afgørende Grad er Statsbanerne, der har Skylden. Statsbanerne var paa Finansloven, som den blev vedtaget, budgetteret til at give et Underskud paa 20,2 Mill. Kr. Det er imidlertid blevet 7,3 Mill. Kr. større. Jeg synes ogsaa, man kan have Lov til at spørge, om en Budgettering af denne Art, hvorved man opstiller et Underskud paa 20 Mill. Kr., som i Virkeligheden bliver til 27 Mill. Kr. — lad os saa trække Isvinterens specielle Virkninger fra, saa bliver det dog et Sted mellem 25 og 26 Mill. Kr. — er tilladelig, om jeg saa maa sige. Paa et meget tidligt Tidspunkt har jeg udtalt, at jeg ikke kunde forstaa, hvorpaa man byggede den Antagelse, at et Underskud, der tidligere var paa mellem 31 og 32 Mill. Kr., kunde komme helt ned paa omkring 20 Mill. Kr. Venstre var vel den Gang interesseret i at fremstille Sagen, som om Statsbanerne laa godt. Jeg har aldrig troet derpaa, og Regnskabet, som det nu foreligger, viser ogsaa, at den Budgettering, man den Gang foretog, havde saare lidt med Livets Virkelighed at gøre. Naar Underskuddet efter Regnskabet bliver, som jeg antager, ca. 10 Mill. Kr., vil det altsaa ses, at af disse 10 Mill. Kr. kan paa en vis Maade alene de 7 Mill. Kr. tilskrives dette, at Statsbanerne har givet et langt, langt større Underskud end antaget.

Alt i alt synes jeg altsaa, man maa have Lov til at sige, at det Aar, der gik, statsøkonomisk set er blevet langt ringere, end man maatte have antaget efter de Udtalelser, som den højtærede tidligere Finansminister N. Neergaard fremsatte for cirka et halvt Aar siden. Men naturligvis, naar alt kommer til alt, er det jo aldrig i en Virksomhed det afgørende, om et enkelt Aar viser, det være sig et større Overskud eller et større Underskud. Ud fra det enkelte Aar kan og bør en forstandig Leder af en Virksomhed aldrig slutte. Kan han paavise Forhold, som i særlig Grad har berettiget, at der i et Aar er et stort Underskud, og man kan sige, at disse Forhold kommer ikke igen, nu vel, saa er alligevel, alt taget i Betragtning, Forholdet ikke saa slemt; og omvendt: er Resultatet nok tilsyneladende godt, men det skyldes ganske ekstraordinære Forhold, bør man heller ikke deraf slutte, at saa er alting godt.

Ser vi da nu paa Regnskabet, for hvilket man altsaa nu har Grundlag, maa jeg sige, at mange Forhold med Henblik paa Fremtiden peger i Retning af, at det først

kommende Finansaar — det er jo svært at slutte til senere kommende —, det Finansaar, hvori vi for saa vidt befinder os, vil stille sig væsentlig gunstigere end det, der gik. Jeg kan altsaa her pege paa det, jeg allerede har sagt: de 7 Mill. Kr.'s Refusion, som først bliver nyttegivende, om jeg saa maa sige, i det Aar, der kommer. Jeg kan pege paa, at vi forhaabentlig ikke staar overfor en særlig vanskelig Isvinter, men saa kan jeg for saa vidt heller ikke pege paa mere. Det Overskud, som Finansloven for 1929—30 viser, er jo paa 6,2 Mill. Kr., og heri er som bekendt indbefattet Forrentning — og fuld Forrentning — af det Laan, man har optaget til Landmandsbanken. Man kan saa maaske være tilbøjelig til at mene — og det har jeg paa et tidligere Tidspunkt i og for sig været tilbøjelig til —, at det Aar tegner sig altsaa for saa vidt lyst, men jeg maa tilstaa, at den senere Udvikling har gjort mig noget ængstelig.

Det maa jo nemlig ikke glemmes, at naar Finansloven for 1929—30 viser et Overskud paa 6,2 Mill. Kr., saa har man ogsaa for dette Finansaars Vedkommende regnet med, at Statsbanerne kun skal give et Underskud paa 20,5 Mill. Kr., medens Underskuddet i det Aar, der gik, var 27,5 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at der her er en Forskel paa 7 Mill. Kr. Hertil vil man maaske sige: Ja, men i det Aar, der gik, havde vi Isvinter. Heroverfor vil jeg sige for det første, at det er jo ikke givet, at vi ikke ogsaa faar en Isvinter i det Aar, hvori vi befinder os, og for det andet, at det er givet, at Regningen for Isvinteren 1928—29 endnu ikke er betalt; en meget væsentlig Del, eller i hvert Fald en ret væsentlig Del, af den vil først blive betalt i det Finansaar, hvori vi befinder os, saa om man paa det Punkt kan regne med, at det Aar, vi nu er i, tegner væsentlig lysere end det Aar, der gik, synes mig at være saare tvivlsomt. Og derfor vil det da være naturligt — naturligvis venter jeg heller ikke noget Svar herpaa — at spørge den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder, som jo aldeles bortset fra, at han kun har været Minister i ca. 1 Maaned, maa antages at have beskæftiget sig en Del med Statsbanernes hele Forhold, dels som Finansudvalgsmedlem og dels som tidligere Minister for offentlige Arbejder, om han, om jeg saa maa sige, vil gaa ind for det Beløb: 20,5 Millioner som Statsbanernes Underskud i det Aar, der nu kommer, hvilket jo altsaa vil betyde en finansiel Forbedring paa 7 Mill. Kr. i Sammenligning med det Aar, der gik. Jeg ved ikke, hvad han vilde svare, hvis han overhovedet